

Ensimmäiset sata artikkeliani

äutoro Juha Metsäkallas · publikigita 2021-07-19

Jaa-ha, täytyypä vissiin noudattaa jonkinlaisia julkaisualueen perinteitä, ja tällaisen merkkipaalan, kuten sadannen artikkelin, kohdalla kirjoittaa muistelu.

Liityin alkuvuodesta 2018 Suomen Esperantoliiton EAF:n silloiseen Yahoo-ryhmään, johon saattoi lähettää viestejä sekä selainliittymän kautta että sähköpostitse. No, selainliittymä oli kökkö käyttä. Sähköpostitse lähettäminen tietty toimi, mutta oli jotenkin kasarihenkistä.

Postituslistassa oli kaksi ongelmaa. Ensimmäinen liittyi listan käyttöön. Lista oli periaatteessa tarkoitettu vain ja ainoastaan EAF:n jäsenistölle suunnattuun viestintään eli tiedotteisiin tapahtumista ja niihin liittyviin kysymyksiin ja muuta sen sellaista. Käytännössä siellä toki viestiteltiin muustakin, mutta kaiken kaikkiaan aika harvakseltaan. Aktiivinen se ei ollut.

Toinen ongelma liittyi listan julkisuuteen. Koska lista oli tarkoitettu sisäiseen viestintään, se ei ollut julkisesti edes luettavissa. En muista, oliko listan olemassaolo edes mainittu missään.

Kun EAF:lla ei ollut verkkosivuillakaan mitään keskustelufoorumia, ei liitto tarjonnut suomalaisille esperantisteille ja esperantosta kiinnostuneille mitään kanavaa, missä kysyä mistä tahansa esperantoon liittyvästä. Tai siis onhan liiton sivuilla sähköpostiosoitteita hallituksen jäsenille, mutta ketä ulkopuolinen niiden kautta ottaa yhteyttä? Ei ketään.

Halusin sellaisen kanavan, jonka kautta olisi matala kynnyksen kenen tahansa ottaa yhteyttä, aihe vapaa, kunhan jotenkin liittyisi esperantoon. EAF:ssa ei asialle liiemmin lämmitty. Katsottiin, ettei sellaista saanut silloiseen webbihotelliin, ketä sitä jaksaisi ylläpitää, sehän vain täytyisi roskasta jne. Ja mihin ihmeeseen sitä tarvittaisiin, koska meillä on esimerkiksi Lernun foorumi?

On totta, että nykyään foorumeita piisaa, mutta esimerkiksi UEA:n foorumia tai Mia vivoa ei tuolloin vielä ollut ja noissa kahdessa keskustelu käydään vain esperantoksi, joten ne eivät siis käy kieltä osaamattomille. Lernun foorumi toki oli olemassa ja siellä voi keskustella suomeksi, mutta minusta sen käyttöliittymä ei ole hyvä, minkä lisäksi siellä ei ole hakutoimintoa tai

kielen mukaista suodatusta, joten suomenkieliset kirjoitukset katoavat massaan. Kaiken huipuksi sen roskapostisuodatus ei toimi, minkä seurauksena sivusto täyttyy tätä nykyä pari kertaa viikossa kymmenistä kiinan- ja koreankielisistä roskaviesteistä.

Kun en guuglaamisesta huolimatta löytänyt mitään aktiivista, suomenkielisille tarkoitettua foorumia, päätin itse luoda sellaisen. Tulos on tämä Finna babilejo, johon ketä tahansa voi kirjoittaa suomeksi, esperantoksi tai jopa ruotsiksi, ja riittää, että aihe edes jotenkin liittyy esperantoon. Tosin kirjoittamiseksi täytyy monen muun sivuston tapaan kirjautua, ettei sivusto täyty roskapostista¹, mutta kirjautumisen voi tehdä helposti esimerkiksi Facebook- tai Google-tunnuksen avulla.

Minulta on monesti kysytty, onko täällä kävijöitä ja käyttäjiä. Samaan hengenvetoon osin jopa samat ihmiset ovat olleet huolissaan, ettei kai vain heidän tietojaan kerätä. Ei voi samaan aikaan sekä syödä kakkua että säästää sitä kokonaisena. Joka tapauksessa päätin, että keruu pidetään minimissään eli tiedän rekisteröityneiden käyttäjien määrän - mutten kerro sitä - mutten tiedä, kuinka usein täällä joku käy.

Ovatko suomalaiset esperantistit sitten ottaneet tämän sivuston omakseen? Lyhyesti sanoen huonosti. Julkaisin sivuston kesäkuussa 2018 eli melko tarkkaan kolme vuotta sitten ja olen mainostanut tätä eri yhteyksissä, mutta silti tuntuu olevan epätietoisuutta ihan perusasioistakin. Olen hiljattain saanut vastata mm. seuraaviin kysymyksiin.

- Ai jaa, onko sellaista [suomenkielistä esperantoaiheista keskustelu]sivustoa olemassa? On, vuodesta 2018.
- Mikä sen osoite on? Katso vaikka Googlestä, jos muuten et arvaa tai muista.²
- Täytyykö minun rekisteröityä? Ei lukeaksesi, mutta kirjoittaaksesi kyllä. Tämä muuten lukee heti etusivulla.

Ihmisillä tuntuu olevan hirveän korkea kynnyks kirjottaa tänne. Jotenkin ymmärrän sen artikkelien osalta - tai oikeastaan en ymmärrä. Onko minulla ollut poikkeuksellisen hyviä opettajia, sillä minut on laitettu jo tavallisessa peruskoulussa kirjoittamaan ja olen saanut ohjausta. (Kiitos, opettajani!) Kirjoittamaan oppii muuten parhaiten kirjoittamalla eli ei pidä nostaa rimaa liian ylös alussa. Joka tapauksessa lyhyiden kommenttien kirjoittamisen ei pitäisi olla vaikeaa.

Ehkä kyseessä on sukupolvien välinen kuilu. Mia vivon perustaja Johannes Genberg valoitti mielestäni asiaa erinomaisesti artikkelissaan *Esperanto - ett utdöende språk?* todetessaan, että moni "ikäesperantisti" on jäänyt aikakautensa internettiin, yhdistyksiin. Tämän perusteella voisi olettaa, että he toimisivat aktiivisesti näissä yhdistyksissään. Näin sopii toivoa.

Posted in [finnalingvaj](#) | [No Comments](#) »